

derefter, saa har han set Skygger ved Høyls Dag. Og for det tredje har Valget godtgjort, at Konservatismen er i god og glædelig Fremvækst. Det har vist sig, at der her i Landet er et stort og, som alle vide, betydningsfuldt konservativt Parti, som ingen kan undlade at regne med. Heller ikke det ærede Ministerium vil jo kunne undlade at tage Hensyn til et Parti med en saadan Styrke og vil ikke i Arbejdet for Landets Fremgang kunne give Afkald paa den Dygtighed og det Fædrelandssind, som findes hos dette store, konservative Parti. Vel tiltog Antallet af Højre-Folketingsmænd her i Tinget kun med 4 — den ærede Justitsminister vilde sige: med 50 pCt. —, men foruden denne Tilvækst er der jo tillige at regne med, hvad der ligger klart for os alle, Konservatismens Fremgang ogsaa inden for Venstrepartiet, og det er dog sikkert ogsaa sandsynligt, at denne Fremgang vilde have givet sig et endnu kraftigere Udslag ved Valget, dersom man ikke mange Steder omkring paa Landet havde følt sig bundet til af Taknemmelighed over for Skatte- lovenes og Tiendelovenes Gennemførelse at genvælge Venstres Repræsentanter. Derfor kan Højre maaske mere end noget andet Parti hente Kraft og Mod til Fremtidens Arbejde fra Valget i Juni, og hvad derefter er passeret.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) sagde i Gaar, at Højre var et Parti i Tilbagegang, et døende Parti. Jeg kan forsikre det ærede Medlem, at vi ere spillevende, og hvis det skulde være det døende Parti, der baade absolut taget og procentvis gik stærkest fremad ved Valgene i Sommer, maa det se sørgeligt ud for de andre Partier. (Afbrydelse af K. M. Klausen). Det ærede Medlem taler om Antallet af afgivne Stemmer ved Valgene, og jeg skal villig indrømme ham, at han ikke har andet Materiale at støtte sig til, men han, som jo ogsaa er en gammel Regnemester, vil jo vide, at det ikke er noget fuldstændigt Materiale, eftersom f. Eks. hans Parti ved Folketingsvalgene havde opstillet Kandidater i et ganske overordentlig stort Antal Kredse, medens Højre kun havde opstillet Kandidater i et rent Mindretal af Kredse, og særlig vil det ærede Medlem vide, at ude i hans egen Kreds vilde det have været uhyre let for Højre at samle et Stemmetail om en Kandidat — hvilket nu ikke skete i Aar — ikke saa lidt større end det Stemmetail, hvormed mange Medlemmer

sidde her i Tinget med deres Mandater. Nu indrømmer det ærede Medlem os jo, at vi ere for faa, at vi egentlig burde være 23, og deri har han jo Ret, naar man skal se paa disse Tal. Heraf tør jeg maaske gribe Anledningen til at udtale et Haab om, at det ærede ledende Flertal her i Tinget, af hvilket et Medlem, den ærede Taler, der nu satte sig, indrømmede, at Venstrereformpartiets Medlemsantal egentlig var større, end det burde være efter Antallet af Venstrevælgere her i Landet, ved Udvalgsbesættelser vil gaa mindre rigoristisk frem end tidligere. Hvis den Regning er rigtig, som vi i Gaar hørte af min ærede Kollega for Frederiksberg (K. M. Klausen), burde Venstrereformpartiet jo ikke udgøre mere end Halvdelen af Tingets Medlemmer. Men naar Venstrereformpartiet er saa uforholdsmæssig repræsenteret, kan det jo være det ærede Flertal mindre væsentligt, om der sidder 1 eller 2 Medlemmer i et Udvalg fra et Parti, selv om dette ikke har noget ligefremt Talkrav ifølge Antallet af de Medlemmer, det har i Tinget. Dette vilde jo kunne være Flertalspartiet ligegyldigt, men det vilde være gavnligt for Sagens alsidige Belysning og heldige Løsning.

Naar det ærede Medlem ogsaa talte om at stille en bestemt Forespørgsel til Ministeriet og Venstrepartiet om en anden Valgordning, saa kan jeg jo ganske slutte mig dertil. De Udtalelser, vi nylig hørte angaaende dette Punkt, have jo ikke noget synderligt at gøre med det Spørgsmaal, der blev berørt af det ærede Medlem, der talte i Gaar, nemlig om Antallet af Byrepræsentanter i Modsætning til Antallet af Landrepræsentanter. Der er jo ikke Tale om Højre, Venstre eller Socialdemokrater i Lejrekredsen, som det ærede Medlem nævnede. Men jeg skal tillade mig at henstille, om man ikke kunde komme til en Gang i Fremtiden — det gaar jo ikke med Stormskridt paa dette Punkt — at sætte 20,000 eller 25,000 Indvaanere som det Antal, der skal være i en Kreds, og bestemme, at der skal ske en Omregulering, naar et vist Maksimum overskrides. Derved vilde man komme ind i retfærdigere Forhold.

Med Hensyn til Fremtidens Politik er det jo af allerstørste Betydning, da Ministeriet jo der har en væsentlig Indflydelse, at man er klar over, i hvilken Retning denne Politik vil gaa. At Venstre i Tidens Løb har opstillet en Række Paradedforslag, fremsat og vedtaget en Række Paraderesolutioner, er jo utvivlsomt. Det